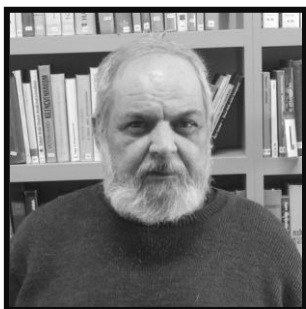

Mozsgó Község Díszpolgára

2023

Győri Sándor (1955-2021)

Győri Sándor 1955. október 10-én született Pincehelyen, de szülőfalujának Tolnanémedit tekinti, hiszen gyermekkorát itt töltötte.

A középiskolát Palánkon végezte, majd ezt követően a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Agrármérnöki Szakán szerzett diplomát. A diploma megszerzését követően az ozorai tsz-ben kezdett dolgozni, majd a Simontornyai Bőrgyárban folytatta munkáját.

Az egyetemi évek alatt ismerte meg leendő feleségét, Zsuzsát, akivel 1979-ben házasságot kötöttek, majd megszületett három gyermekük.

1992-ben a jobb jövő reményében Mozsgón vásároltak házat. Közben a méhészkedés mellett földművelésbe kezdett a vásárolt földeken. Sok mindennel próbálkozott: szántóföldi kultúrákkal, zöldség vetőmagok és gyógynövények termesztésével. A mostani gyümölcsös telepítése is ekkor kezdődött, mindeközben falugazdászként is dolgozott.

A hétköznapi munkák és a családi feladatok mellett mindig is fontos volt számára az Istenbe vetett hit, a haza és nemzet szeretete és szolgálata.

A rendszerváltás idején a politika eszközeivel is próbálta a haza jobb sorsra fordulását elősegíteni. A magyar mezőgazdaság, a paraszti réteg életét is ott segítette, ahol csak tudta. A falugazdász állása során is ezen munkálkodott, bárki fordulhatott hozzá szakmai segítségért.

A magyar népi, nemzeti hagyományok és történelmünk megőrzését, ápolását is szívügyének tekintette. Ennek érdekében megszámlálhatatlan előadást hallgatott, budapesti néphagyomány őrző iskolába járt, majd a magába szívott tudást önmaga élettapasztalatával bölcsességgé vegyítve próbálta továbbadni. Sokan olvashattuk sorait a Mozsgói újság hasábjain is.

A 2000-ben az országos millennium ünnepek részeként az 1956-os események tiszteletére többedmagával elkészítette a kopjafát, mely a posta melletti emlékparkban található.

Már gyermekként igyekezett szüleitől, a rokonság öregeitől történeteiket összegyűjteni, a keszthelyi Helikonon aranyérmes lett „Gyalogszerrel, mint Petőfi” pályamunkájával. Ugyan a munka és a családalapítás mellett felhagyott az írással, de 2010-ben felkérték Molnár V. József 80. születésnapjára megjelenő könyv egy részletének megírására. Újra írni kezdett. Élettapasztalatát elbeszélésekben jegyezte le.

„Történeteim nem a fantázia szüleményei, hanem az élet különböző területeiről valók. Valós személyekről szólnak, akik élnek vagy éltek. A jobb olvashatóság érdekében néhány helyen finomítva, összevonva, hiszen rossz memória okán esetleg egy-egy keresztnévet véve, de történetet nem színezve, nem másítva, hiszen az élet színes és szép.” Írja a Mozsgói Emlékek

Vers és próza című kötet előszavában. A 2019-ben megjelent könyvben az élet ritmusához igazodó elbeszéléseit olvashatjuk.

Szerteágazó életútja során rengeteg emberrel találkozott, mondhatni polihisztorrá fejlődött. A sok év alatt rengeteg baráttra tett szert, akiket egész élete során emlékezetében őrzött. Számára mindenki egy volt. Egyenlően tudott beszélgetni bárkivel, legyen az egy egyetemi professzor, tanyasi pásztor, erdélyi szénégető, mindenkiben Isten gyermekét és testvérét látta.

Az emberek iránti tisztelete és a megértésre való törekvése, a belőle áradó türelem, természetesség és bizalom miatt a mozsgói emberek számára a „Mi Sanyi bácsink” volt.” 2021. október 16-án halt meg.

2023. évben a Képviselő-testület Mozsgói Posztumus Díszipolgára Díjban részesítette.